

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-5582/06

van Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE) en Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE)
aan de Raad

Betreft: Politieke partij PNVD

Het besluit van de Nederlandse organisatie Naastenliefde, Vrijheid & Diversiteit van juni 2006 tot oprichting van de Partij voor Naastenliefde, Vrijheid & Diversiteit (PNVD), die tot doel heeft pedofilie te legaliseren, heeft niet alleen in Nederland maar ook in de rest van de Europese Unie tot veel reacties geleid. Volgens het politieke programma van de partij wil de PNVD de leeftijd waarop jongeren seksuele contacten mogen aangaan naar twaalf jaar verlagen, toestaan dat jongeren aan pornoproducties meedoen, seksuele contacten tussen volwassenen en kinderen toestaan en het bezit van pornografisch materiaal met daarin kinderen legaliseren. Volgens peilingen wil 80% van de Nederlandse bevolking dat de autoriteiten onverwijld optreden, terwijl 72% aangeeft dat het bestaan van een dergelijke politieke partij niet moet worden getolereerd. Desalniettemin heeft de Nederlandse wetgeving de oprichting van deze partij niet weten tegen te houden. De president van de arrondissementsrechtbank in Den Haag, de heer H.F.M. Hofhuis, verklaart het ontbreken van een grondslag voor het verbieden van de partij met 'geen gevaar voor de openbare orde'.

Kan de Raad, gezien de resolutie van het Europees Parlement over verbodsbepalingen die voortvloeien uit veroordelingen voor seksueel misbruik van kinderen (A6-0068/2006), de artikelen 27, lid 1, en 34 van het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind, artikel 29 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, waarin expliciet wordt verwezen naar het voorkomen en bestrijden van mensenhandel en misdrijven tegen kinderen, artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, kaderbesluit 2004/68/JBZ van de Raad en de strategie van de EU voor de rechten van kinderen, antwoord geven op de volgende vragen:

1. Is de Europese Unie in staat haar waarden en beleid effectief te beschermen tegen gevaren zoals dat van de hierboven genoemde Nederlandse partij?
2. Acht de Raad de uitvoering van Kaderbesluit 2004/68/JBZ¹ ter bestrijding van seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie voldoende voor het aanpakken van elke poging tot schending van de rechten van kinderen? Hoe houdt de Raad, krachtens artikel 3 van dit kaderbesluit, toezicht op de maatregelen die de lidstaten nemen om ervoor te zorgen dat dergelijke gedragingen worden bestraft, en hoe reageert hij in zo'n geval?
3. Is de wettelijke bescherming in de lidstaten voldoende om dergelijke gevallen te voorkomen?

¹ PB L 13 van 20.1.2004, blz. 44.